

Tři čuníci (Jaromír Nohavica)

V řadě za sebou, tři čuníci jdou
ťápají se v blátě cestou necestou
Kufry nemají, cestu neznají
Vyšli prostě do světa a vesele si zpívají

R:Uiuiiii ui uiiii, ui ui ui ui, uiiii ..

Auta jezdí tam a nákladáky sem
Tři čuníci jdou jdou rovnou za nosem
Žito chroupají, ušima bimbají
Vyšli prostě do světa a vesele si zpívají

Levá pravá teď, přední zadní už,
tři čuníci jdou, jdou, jako jeden muž
Lidé zírají, důvod neznají
Proč ti malí čuníci tak vesele si zpívají

Když kopýtka pálí, když jim dojde dech
sednou ke studánce na vysoký břeh
ušima bimbají, kopýtka máchají
Chvilinku si odpočinou a pak dál se vydají

Když se spustí déšť, roztrhne se mrak,
k sobě přitisknou se čumák na čumák
Blesky blýskají, kapky pleskají
Oni v dešti, nepohodě vesele si zpívají

Za tu spoustu let, co je světem svět
Přešli zeměkouli třikrát tam a zpět
V řadě za sebou, hele támhle jdou
Pojďme s nima zazpívat si jejich píseň veselou.

Lodníkův lament (Hop Trop)

1. Já snad hned, když jsem se narodil, na bludnej kámen šláp',
a do školy moc nechodil, i tak je ze mě chlap,
velký dusno, který nad hlavou mi doma viselo,
drsnýmu chlapu nesevďčí, já ťuk' si na čelo.

R: Hou, hou, hou, hou, hou, heja hou
Máma mě doma držela a táta na mě dřel,
já moh' jsem jít hned študovat, kdybych jen trochu chtěl,
voženit se, vzít si ňákou trajdu copatou
a za její lásku platit celou vejplatou, hó hou.

2. Potom do knajpy jsem zašel a tam uslyšel ten žvást,
že na lodích je veselo a fasujou tam chlast,
a tak honem jsem se nalodil na starej vratkej křáp,
kde kapitán byl kořala a řval na nás jak dráb.

R:

3. Vlny s kocábkou si házely a každěj dostal strach
a my lodníci se vsázeli, kdo přežije ten krach,
všechny krysy z lodi zmizely a v dálce maják zhas'
a první byl hned kapitán, kdo měl korkovej pás.

R:

4. Kolem zubama už cvakali žraloci hladoví,
moc nikomu se nechtělo do vody ledový,
k ránu bouře trochu ustala, já mořskou nemoc měl,
všem, co můžou chodit po zemi, jsem tolik záviděl.

R:

5. Jako zázrakem jsme dojeli, byl každý živ a zdráv
a všichni byli veselí, jen já jsem rukou máv',
na loď nikdy víc už nevezu, to nesmí nikdo chtít,
teď lituju a vzpomínám, jak jen jsem se moh' mít.

R:

Frankie Dlouhán (Nedvědi)

Kolik je smutného když mraky černé jdou
lidem nad hlavou smutnou dálavou
já slyšel příběh, který velkou pravdu měl
za čas odletěl, každý zapomněl

R: měl kapsu prázdnou Frankey Dlouhán
po státech toulal se jen sám
a že byl veselej tak každěj měl ho rád
tam ruce k dílu mlčky přiloží
a zase jede dál a každěj,
kdo s ním chvilku byl, tak dlouho se pak smál

Tam, kde byl pláč, tam Frenky hezkou píseň měl.
Slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.
A když pak večer ranče tiše usínaj,
Frankův zpěv jde dál, nocí s písní dál

R:

Tak Frenkyho vám jednou našli, přestal žít.
Jeho srdce spí, tiše klidně spí.
Bůh ví, jak, za co tenhle smíšek konec měl.
Farář píseň pěl, umíráček zněl.

Tisíc mil (Waldemar Matuška)

V nohách mám už tisíc mil, stopy déšť a vítr smyl
a můj kůň i já jsme cestou znavení

R: Těch tisíc mil těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl
bílej dům to malý bílý stavení

Je tam stráž a příkřej sráz, modrá tuň a bobří hráz
táta s mámou kteří věřej dětskejmu snům

R:

V nohách mám už tisíc mil, teď mi zbejvá jen pár chvil
cestu znám a ta se tam k nám nemění

R:

Kousek dál a já to vím, uvidím už stoupat dým
šikmej štít střechy čnít k nebesům

R:

Proklatej vůz (Greenhorns)

Čtyři bytelný kola má náš proklatej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

R: Polykej whisky a zvířenej prach,
nesmí nás porazit strach,
až přejedem támhleten pískovej plát,
pak nemusíš se už rudochů bát.

R: "Georgi, už jsem celá roztrěsená, zastav!"
"Zalez zpátky do vozu, ženo!"

Jen tři bytelný kola má náš proklatej vůz,...

R:
Rec: "Tatínku, tatínku, už mám plnej nočníček!"
"Probůh, to není nočníček, to je soudek s prachem!"

Jen dvě bytelný kola má náš proklatej vůz,...

R:
Rec: "Synu, vždyť jedeme jak s hnojem!"
"Jó, koho jsem si naložil, toho vezu!"

Už jen jediný kolo má náš proklatej vůz,...

R:
Rec: "Georgi, zastav, já se strašně bojím Indiánů!"
"Zatáhni za sebou plachtu, ženo, a mlč!"

Už ani jediný kolo nemá náš proklatej vůz,...

R:

Hudsonský šífy (Wabi Daněk)

1) Ten kdo nezná hukot vody lopatkama vířeny,
jako já, jako já

kdo Hudsonský slapy nezná sírou pekla sířeny
ať se na Hudsonský šífy najmout dá,
jo ho ho

2) Ten kdo nepřekládal uhlí šíf když na mělčinu vjel,
málo zná, jo málo zná
ten kdo neměl tělo ztuhlý až se nočním chladem chvěl,
ať se na Hudsonský šífy najmout dá, johoho

R: Ahoj, páru tam hoď,
ať do pekla se dřívě dohrabem, johoho
3) Ten kdo nezná noční zpěvy zarosených lodníků
jako já, jo jako já

ten kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotiku
ať se na Hudsonský šífy najmout dá,
johoho

4) Ten kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil,
málo zná, jo málo zná
kdo necejtí hrůzu z vody ve který se málem utpil
ať se na Hudsonský šífy najmout dá,
johoho

R:

5) Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad,
jako já, jo jako já
kdo chce celý noci čuchat pekelnýho kouře smrad
ať se na Hudsonský šífy najmout dá,
johoho

6) Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk,
kdo je sám, jako já
kdo má srdce v správným místě, kdo je prostě prima kluk
ať se na Hudsonský šífy najmout dá,
johoho

R.

Blízko Little Big Hornu (Greenhorns)

Tam, kde leží Little Big Horn, je indiánská zem,
tam přijíždí generál Custer se svým praporem,
modrý kabáty jezdců, stíny dlouhejch karabin,
a z indiánskejch signálů po nebi letí dým.

R: Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen,
pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,
proč Custer neposlouchá ta slova varovná?

Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií
táhne generál Custer s sedmou kavalerií,
marně mu stopař Bridger radí: zpátky povel dej,
jedinou možnost ještě máš, život si zachovej.

R:

Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti stín,
padají jezdcí z koní, výstřely z karabin,
límce modrejch kabátů barví krev červená,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.

R:

Pak všechno ztichlo a jen tamtam duní nad krajem,
v oblaku prachu mizí Siouxů vítězný kmen,
cáry vlajky hvězdnatý po kopcích vítr vál,
tam uprostřed svých vojáků leží i generál.

R:

Rovnou tady rovnou (Greenhorns)

Tak už jsem ti teda fouk',
prsten si dej za klobouk,
nechci tě znát a neměl jsem tě rád,
to ti říkám rovnou.

Rovnou, jo, tady rovnou,
rovnou, jo, tady rovnou,
prostě těpic a nehledej mě víc,
to ti říkám rovnou.

Z Kentucky do Tennessee
přes hory a přes lesy,
z potoků vodou já smejal stopu svou,
to ti říkám rovnou.

Watanay (P. L. Žalman)

Spinkej můj maličký
máš v očích hvězdičky
dám ti je do vlasů tak usínej tak usínej

R: Ho ho Watanay ho ho Watanay
ho ho Watanay kiokena kiokena

R:

Sladkou vůni nese ti noční motýl z paseky
vánek ho políbá už usíná už usíná

R:

V lukách cosi zavoní rád jezdíš na koni
má barvu havraní jak uhání jak uhání

R:

V dlani motýl usína hvězdička už zhasíná
vánek co ji k tobě nes až do léta ti odlétá

Velrybářská výprava (Pacifik)

Jednou plác mě přes rameno Johnny zvanéj Knecht:
"Mám pro tebe, hochu, v pácu moc fajnovej kšeft!"
Objednal hned litr rumu a pak nežně řval:
"Sbal se, jedem na velryby, prej až za polár."

R: Výprava velrybářská kolem Grónska nezdařila se,
protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože.

Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátocě,
nakládaj se sudy s rumem, maso, ovoce,
vypluli jsme časne zrána, smer severní pól,
dřív, než přístav zmizel z očí, každěj byl namol.

R:

Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz,
hoň velryby v kupách ledu, to ti zlomí vaz,
na pobřeží místo ženskejch mávaj tučňáci,
v tomhle kraji beztak nemáš jinou legraci.

R:

Když jsme domů připluli, už psal se pětít rok,
starej řejdař povídá, že nedá ani flok:
"Místo velryb v Grónským moři zajímal vás grog,
tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok."

R:

Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví,
stáhli jsme mu kuži z těla, tomu hadovi,
z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet, chachacha,
máme velryb plný zuby, na to vezmi jed.

Panenska (P. L. Žalman)

Co skrýváš za víčky a plameny svíčky
snad houf bílejch holubic nebo jen žal
tak odplul ten prvý, den zmáčený krví
ani pouťovou panenku nezanechal.

R: Otevři oči Ty uspěchaná, dámo uplakaná,
otevři oči ta hloupá noc končí
a mír je mezi náma.

Už si oblékni šaty a řetízek zlatý
a umyj se půjdeme na karneval
a na bílou kůži Ti napíšu tuší
že dá mou jsi byla a zůstáváš dál.

R:

Severní vítr (Svěrák, Uhlíř)

Jdu s dřavou patou, mám horečku zlatou
Jsem chudý, jsem sláb a nemocen
Hlava mě pálí a v modravé dáli
Se leskne a třpytí můj sen

Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí
Tam zbytečně budeš mi psát
Sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
Já nechám si tisíc krát zdát

R: Severní vítr je krutý,
počítej lásko má s tím
k nohám ti dám zlaté pruty
nebo se vůbec nevrátím

Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem
Už slyším je výt blíž a blíž
už mají mou stopu, už větrí že kopu
svůj hrob a že stloukám si kříž
Zde leží ten blázen, chtěl vilu, chtěl bazén
A opustil tvou krásnou tvář
Má plechovej hrnek a pár zlatejch zrnek
Nad hrobem polární zář

R:

Montgomery (Petr Spálený)

Děšť ti, holka, smáčel vlasy, smáčel vlasy,
z tvých očí zbyl prázdný kruh,
kde jsou zbytky tvojí krásy, tvojí krásy,
to ví dneska snad jen Bůh.

R: Z celé jižní eskadrony, eskadrony
nezbyl ani jeden muž,
v Montgomery bijou zvony, bijou zvony,
děšť ti smejvá ze rtů růž.

Na kopečku v prachu cesty, v prachu cesty
leží i tvůj generál,
v ruce šátek od nevěsty, od nevěsty,
ale ruka leží dál.

R:

Tvář má zšedivělou strachem, no vážně strachem,
zbylo v ní pár těžkejch chvil,
proužek krve stéká prachem, stéká prachem,
děšť mu slepil vlas jak jíl.

R:

Děšť ti šeptá jeho jméno, jeho jméno,
šeptá ho i listoví,
lásku měl rád víc než život, víc než život,
to ti nikdy nepoví.

R:

Rodné údolí (Tornádo)

Cesta má přede mnou v dále mizí,
každý krok v srdci mém zabolí,
zakrátko bude mi všechno cizí,
nespatřím své rodné údolí.

R: Já volám: nashledanou, nashledanou,
nashledanou, rodné údolí,
já volám: nashledanou, nashledanou,
při vzpomínce srdce zabolí.

Oči mé nevidí, jak se stmívá,
nevidí, co jsem měl tolik rád,
jediné, co mi teď ještě zbývá:
rodnému údolí sbohem dát.

R:

Proč se den za každou nocí vrací,
proč se čas na chvíli nezastaví,
nemusel bych ti své sbohem dáti,
kdyby dnešní den navěky byl.

R:

Stánky (Brontosauři)

U stánků na levnou krásu
postávaj a smějou se času
s cigaretou a holkou co nemá kam jít.

Skleniček pár, pár tahů z trávy
uteče den jak večerní zpráva
neuměj žít, bouřej se a neposlouchaj.

R: Jen zahlídli svět maj na duši vrásky
tak málo jen, tak málo je lásky
ztracená víra hrozny z vinic neposbírám.

U stánků na levnou krásu postávaj
a ze slov a hlasů poznávám
jak málo jsme jim stačili dát.

R:

Tři kříže (Hop Trop)

Dávám sbohem břehům proklatejm,
který v drápech má ďábel sám.
Bílou přídí šalupa „My grave“
míří k útesům, který znám.

R: Jen tři kříže z bílýho kamení
někdo do písku poskládal.
Slzy v očích měl a v ruce znavený,
lodní deník, co sám do něj psal.

První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačka jen.
Chřestot nožů. při kterých přejde smích,
srdce kámen a jméno „Sten“.

R:

Já Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál,
Druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

R:

Třetí kříž sand vyvolá jen vztek,
Katty Rodgers těm dvoum život vzal.
Svědomy měl vedle nich si klek ...

Rec: Víam, trestat je lidský, ale odpouštět božský. Ať mi tedy
Bůh odpustí.

R: Jen tři kříže z bílýho kamení
Jsem jim do písku poskládal.
Slzy v očích měl a v ruce znavený,
lodní deník, a v n2m, co jsem psal.

Když mě brali za vojáka (J. Nohavica)

Když mě brali za vojáka, stříhali mě dohola
já vypadal jsem jako blbec, jak ti všichni dokola-la-la-la
jak ti všichni dokola

Zavřeli mě do kasáren, začali mě učit
jak mám správný voják být, a svou zemi chránit-ti-ti-ti
a svou zemi chránit

Na pokoji po večerce, ke zdi jsem se přitulil
vzpomněl jsem si na svou milou, krásně jsem si zabulil-lil-lil-lil
krásně jsem si zabulil

Když přijela po půl roce, měl jsem zrovna zápal plic
po chodbě furt někdo chodil, tak nebylo z toho nic nic nic nic
tak nebylo z toho nic

Major nosí velkou hvězdu, před branou ho potkala
řek jí že má zrovna volný kvartýr, a tak se sbalit nechala-la-la-la
a tak se sbalit nechala

Co je komu do vojáka, když ho holka zradila
na shledanou pane Fráňo Šrámků, písnička už skončila-la-la-la
jakkpak se vám líbila-la-la-la
no nic moc extra nebyla.

Pijte vodu (J. Nohavica)

R: /: Pijte vodu, pijte pitnou vodu,
pijte vodu a nepijte rum ! :/

Jeden smutný ajznbůňák
pil na pátém nástupišti ajerkoňák.
Huba se mu slepila
a diesellokomotiva ho zabila.

R:
V rodině u Becherů
pijou becherovku přímo ze džberů.
Proto všichni Becheři
mají trable s játrama a páteří.

R:
Pil som vodu značky Gorbačov
a potom povedal som všeličo a voľačo.
Vyfásol som za to tri roky,
teraz pijem chlórované patoky.

R:
My jestežny chlopci z Warszawy,
chodime pociungem za robotou do Ostravy.
Štery litry vodky i mnuzstvo piv,
bardzo fajny kolektiv.

R:
Jedna paní v Americe
ztrapnila se převalice.

Vypila na ex rum,
poblila jim Bílý dům.

R:

Grónská písnička (J. Nohavica)

Daleko na severu je Grónská zem,
žije tam Eskymačka s Eskymákem,
my bychom umrzli, jim není zima,
snídají nanuky a eskima.
my bychom umrzli, jim není zima,
snídají nanuky a eskima.

Mají se bezvadně, vyspí se moc,
půl roku trvá tam polární noc,
na jaře vzbudí se a vyběhnou ven,
půl roku trvá tam polární den.

Když sněhu napadne nad kotníky,
hrávají s medvědy na četníky,
medvědi těžko jsou k poražení,
neboť medvědy ve sněhu vidět není.

Pokaždé ve středu, přesně ve dvě
zaklepe na na íglů hlavní medvěd:
"Dobrý den, mohu dál na vteřinu?
Nesu vám trochu ryb na svačinu."

V kotlíku bublá čaj, kamna hřejí,
psi venku hlídají před zloději,
smíchem se otrásá celé íglů,
medvěd jim předvádí spoustu íglů.

Tak žijou vesele na severu,
srandu si dělají z teploměřů,
my bychom umrzli, jim není zima,
neboť jsou doma a mezi svýma.

Hlupáku najdu tě (Svěrák, Uhlíř)

Někdo má hadry na těle,
někdo je nosí v hlavě,
berme ten rozdíl vesele,
berme ten rozdíl hravě.

Nadutec hloupost nese si
důstojně jako páv,
platí to v každé profesi,
švec nebo doktor práv.

R: Hlupáku, najdu tě,
tváříš se nadutě,
když lezeš na kutě,
když ráno vstáváš.
Ať jedeš v kočáře
a nebo na káře,
můj pyšný hlupáku,
tebe já znám.

Sotva byl váš svět stvořený,
sotva byl váš svět stvořen,
pustila hloupost kořeny,
pustila hloupost kořen.

Rodina zdravých mamlasů
valí se jako proud,
jde s námi z časů do časů,
dá se s tím vůbec hnout?

R:

Jednou mi fotr povídá (Jan Kalousek)

Jednou mi fotr povídá
Zůstali jsme už sami dva
A že si chce začít taky trochu žít
Nech si to projít palicí
A nevracej se s opicí
Snaž se mě, hochu, trochu pochopit

Já šel, šel dál, Baby, kam mě Pánbůh zval
Já šel, šel dál, Baby, a furt jen tancoval
Na každý divný hranici
Na policejní stanici
Hrál jsem jenom rock and roll for you

Přiletěl se mnou černej čáp
Zobákem dělal rocin'klap
A nad kolíbkou Elvis Presley stál
Obrovskej bourák v ulici
Po boku krásnou slepici
A lidi šeptaj: Přijel nákej král

Já šel, šel dál Bejby kam mě Pánbůh zval ...

Pořád tak nák nemohu
Chytit štěstí za nohu
A nemůžu si najít klidnej kout
Bláznivý ptáci začnou řvát
A nový ráno šacovat
A do mě vždycky pustí silnej proud

Na kolena (Ivan Hlas)

Jednou mi fotr povídá
Táhněte do háje - všichni pryč
Chtěl jsem jít do ráje a nemám klíč
Jak si tu můžete takhle žrát?
Ztratil jsem holku, co jí mám rád

Napravo, nalevo nebudu mít klid
Dala mi najevo, že mě nechce mít
Zbitej a špinavej, tancuju sám
Váš pohled károvej už dávno znám

Pořád jen: Na kolena, na kolena, na kolena, na kolena
Jé, jé, jé

Pořád jen: Na kolena, na kolena, na kolena, na kolena
Jé, jé, jé

Pořád jen: Na kolena, na kolena, na kolena, na kolena
Je to tak a vaše saka vám posere pták

Cigáro do koutku si klidně dám
Tuhletu pochoutku vychutnám sám
Kašlu vám na bonton, Bejby si chytřej chlap
Sere mě Tichej Don a ten váš tupej dav

Pořád jen:
Na kolena, na kolena ...

Pořád jen:
Na kolena, na kolena, na kolena, na kolena
Je to tak, tenhle barák vám posere pták

Hvězdář (UDG)

Ztrácíš se před očima, rosteš jen ve vlastním stínu,
každá další vina, odkrývá můj vinu
Ztrácíš se před očima, rosteš jen ve vlastním stínu,
Každá další vina odkrývá můj vinu.

Ve vínu dávno nic nehledám, (ve vínu dávno nic) nehledám 2x

R: Jak luna mizíš s nocí v bělostných šatech pro nemocné,
prosit je zvláštní pocit, jen ať je den, noc ne 2x

Od proseb dávno nic nečekám (od proseb dávno nic) nečekám
2x

Na chodbách v bludných kruzích zářivka vyhasíná,
já ti do infuzí chci přilít trochu vína
Na nebi jiných slunců, jak se tam asi cítíš,
s nebeskou interpunkcí, jiným tulákům svítíš.

Ve vínu dávno nic nehledám (ve vínu dávno nic) nehledám. 2x

R: 2x

Obzor neklesne níž, je ráno a ty spíš
Od vlků odraná hvězdáře Giordána (opouštíš) 3x
Opouštíš...

Okoř

Na Okoř je cesta jako žádná ze sta vroubená je stromama
když jdu po ní v létě samotem ve světě sotva pletu nohama
na konci té cesty trnitě stojí krčma jako hrad
tam zapadlí trampí hladoví a sešlí začli sobě notovat

Na hradě Okoři světla už nehoří bílá paní šla už dávno spát
ona měla ve zvyku podle svého budíku o půlnoci chodit
strašívát
od těch dob co jsou tam trampové nesmí z hradu pryč
a tak dole v podhradí se šerifem dovádí on ji sebral od
komnaty klíč

Jednoho dne z rána roznesla se zpráva že byl Okoř vykraden
nikdo neví dodnes kdo to tenkrát odnes nikdo nebyl
dopaden
šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici
místo aby hlídal zuřivě ji líbal dostal z toho zimnici

Na hradě ..

Dělání (Svěrák, Uhlíř)

Když máš srdce zjhlé, když máš potíže
Tak dej cihlu k cihle, těsto do díže
Upeč třeba chleba, postav třeba zeď
Žal se krásně vstřebá, začni s tím hned teď
Začni s tím hned teď

Dělání, dělání všechny smutky zahání
Dělání, dělání je lék
Dělání, dělání to nám úsměv zachrání
Dělání, dělání je lék

Kometa (J. Nohavica)

1) Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
zmizela jako laň u lesa v remízku,
v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.
2) Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

R: O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě
a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.
3) Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.
4) Velká a odvážná tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

R: Na na na ...
5) Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.
6) Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.
R:

Buráky (Michal Tučný)

Když sever válčí s jihem a zem jde do války,
v polích místo bavlny teď rostou bodláky.
Ve stínu u silnice vidím z jihu vojáky,
jak flákají se tam s kvěrem a louskají buráky.

R: Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky.
Hej, hej, hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky.

Plukovník sedí v sedle, volá Yenkyové jdou,
a jeho mužstvo v dáli leží, prej dál nemohou.
Celý se v sedle otočí a koukne do dálky,
jak jeho slavná armáda tam louská buráky.

R:

Až tahle válka skončí, tak jestli budu žít,
své milenky a ženy zas půjdem políbit.
Až se tě zeptají "Hrdino, cos dělal za války?"
Já flákal se tam s kvěrem a louskal buráky.

R:

Tři citronky

V jedné mořské pustině, ztroskotal parník v hlubině.
jenom 3 malé citronky, zůstaly na hladině.

R: Rýbaroba Rýbaroba Rýbaroba čuču ,
Rýbaroba Rýbaroba Rýbaroba čuču
Rýbaroba Rýbaroba Rýbaroba čuču, zůstaly na hladině.

Jeden z nich povídá, přátelé, netvařte se tak kysele.
Vždyť je to přece veselé, že nám patří moře celé.

R:
že nám patří moře celé.

A tak se citronky plavily dál, jeden jim k tomu na kytaru
hrál,
a tak se plavily do dále, až na ostrov korálový.

R:
až na ostrov korálový.

Tam je však postihla nehoda zlá, byla to mořská příšera,
sežrala citronky i s kůrou, zakončila tak baladu mou.

R:
zakončila tak baladu mou.

Tři přání (Karel Černochoch)

Příběh, který právě teď, chystám se vám vyprávět
Trochu připomíná svět, kam se velcí nepouští
Čtyři muži na poušti, dali střečkovi pít
A ten řek, že vyplní jejich přání

Nejdřív nejstarší si přál, "Dej mi zámek, ať jsem král"
Druhý boháčem chtěl být, třetí mnoho dívek mít
A co přál si nejmladší, to už se nikdo nedoví
Vždyť v pohádkách jsou jen tři přání

Než bys okem jednou mžik, stál tu zámek, dívek šik
Rázem stál tu tvář v tvář, boháč, král i otrokář
A kam se poděl nejmladší, to už jim nikdo nepoví
Vždyť v pohádkách jsou jen tři přání

R: Ná-ná-ná-ná-na-ná, pouští kráčí sám
K bílým oázám, jde za svým čtvrtým přáním

A pak přišla žízeň zlá, a s ní bouře písečná
Rázem stál tu smrti v tvář, boháč, král a otrokář
Však marně prosí, chtějí pít, vždyť mají vše, co chtěli mít
A v pohádkách jsou jen tři přání

I když řekne mnohý z vás, že příběh dávno smazal čas
Svět se stále otáčí, a tři přání nestačí
Kdo mi to řek, kdožpak ví, dost možná, že ten nejmladší
Když kolem šel za čtvrtým přáním

R:

Sedmnáct dnů (Ryvolové)

Jak zavoláš, když ti dávno v hrdle vyschnul hlas
tvůj krk je připravený na provaz, kterej se houpá blíž a blíž.
Kam zavoláš, když tvoje oči vidí pustinu,
nejradši lehnul bys do stínu, jenom kdyby tu nákej byl.

R: Sedmnáct dnů máš v patách ostrý hochy z patroly,
noc beze snů a pravou ruku furt na pistoli.
V hrdle máš prach a tvůj kůň teď už neví kam má jít,
máš asi strach, jseš ale chlap a desperát.

Jezdci jsou blíž, pustinou jenom dusot kopyt zní,
ubal si cigaretu poslední, než zazní obávané hlas.
Hands up old boy, bouchačku uchop rukou za hlaveň,
ať šerif ví, že máš furt úroveň, že v očích ještě ocel máš.

R:

Kdo prohrát zná, i když měl předtím v očích temný strach,
ten právo má, aby řek o něm šerif: Byl to chlap.
Tak naposled, pohled na slunce smutným úsměvem,
život je boj a tys ho předčasně prohrál.

R:

Bláznova ukolébavka (Jan Nedvěď)

Máš má ovečko dávno spát, i píseň ptáků končí.
Kvůli nám přestal vítr vát, jen můra zírá zvenčí.
Já znám její zášť, tak vyhledej skrýš
zas má bílej plášť a v okně je mříž.

R: Máš má ovečko dávno spát
a můžeš hřát, ty mě můžeš hřát.
Vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát
jestli ty v mých představách už mizíš.

Máš má ovečko dávno spát, dnes máme půlnoc temnou
ráno budou nám bláznům lhát, že ráda snídáš se mnou.
Proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám
když Tebe mám rád, když Tebe tu mám.

R:

Jožin z bažin (Ivan Mládek)

1) Jedu takhle tábořit škodou sto na Oravu.
Spěchám, proto riskuji, projíždím přes Moravu.
Řadí tam to strašidlo, vystupuje z bažin,
žere hlavně Pražáky, jmenuje se Jožin.

R: Jožin z bažin, močálem se plíží,
Jožin z bažin, k vesnici se blíží
Jožin z bažin, už si zuby brousí
Jožin z bažin, kouše, saje, rdousí
Na Jožina z bažin, koho by to napadlo,
platí jen a pouze práškovací letadlo.

2) Projížděl jsem dědinou cestou na Vizovice,
přivítal mě předseda, řek mi u slivovice
Živého či mrtvého, Jožina kdo přivede,
tomu já dám za ženu, dcéru a půl JZD.

R:

3) Říkám: Dej mi, předsedo, letadlo a prášek,
Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček
Předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl,
na Jožina z letadla prášek pěkně klesl.
Jožin z bažin, už je celý bílý
Jožin z bažin, z močálu ven pílí
Jožin z bažin, dostal se na kámen
Jožin z bažin, tady je s ním ámen
Jožina jsem dohnal, už ho držím, johoho,
dobré každé love, prodám já ho do ZOO.

Holubí dům (Jiří Schelinger)

Zpívám ptákům a zvlášť holubům,
stával v údolí mém starý dům.
Ptáků houf zaléтал ke krovům,
měl jsem rád holubích křídel šum.

Vlídna dívka jim házela hrách, mávání perutí víří prach.
Ptáci krouží a neznají strach, měl jsem rád starý dům, jeho práh.

R: Hledám dům holubí, kdopak z vás cestu ví,
míval stáj roubenou, bílý štít.
Kde je dům holubí a ta dívka kde spí,
vždyť to ví, že jsem chtěl pro ni žít.

Sdílný déšť vypráví okapům,
bláhový, kdo hledá tenhle dům.
Odrůstáš chlapeckým střevícům,
neslyšíš holubích křídel šum.

Nabízej úplatou cokoli, nepojíš cukrových homolí.
Můžeš mít třeba zrak sokolí, nespatriš ztracené údolí.

R:

Zpívám ptákům a zvlášť holubům, stával v údolí mém starý dům.

Bratříčku, zavírej vrátka (Karel Kryl)

1. Bratříčku, nevzlykej, to nejsou bubáci,
vždyť už jsi velikej, to jsou jen vojáci,
přijeli v hranatých železných maringotkách.

2. Se slzou na víčku hledíme na sebe,
buď se mnou, bratříčku, bojím se o tebe
na cestách klikatých, bratříčku, v polobotkách.

R: Prší a venku se setmělo,
tato noc nebude krátká,
beránka vlku se zachtělo,
bratříčku, zavřel jsi vrátka?

3. Bratříčku, nevzlykej, neplýtvěj slzami,
nadávky polykej a šetři silami,
nesmíš mi vyčítat, jestliže nedojdeme.

4. Nauč se písničku, není tak složitá,
opři se, bratříčku, cesta je rozbitá,
budeme klopýtat, zpátky už nemůžeme.

R:

Anděl (Karel Kryl)

Z rozmláceného kostela, v krabici s kusem mýdla,
přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla.
Díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému.
Tak vtiskl jsem mu do dlaně, lahvičku od parfému.

R: A proto prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
aby mi mezi dveřmi, pomohl hádat,
co mě čeká a nemine,
co mě čeká a nemine.

Pak hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky,
debatující o Bohu a hraní na vojáky.
Do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

R:

Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice...
A tak jsem pozbyl anděla, on oknem uletěl mi,
však přítel prý mi udělá nového z mojí helmy.

R:

Láďa (Kabát)

1. Láďa jede na skejtu a umí chodit po laně,
když je v dobrý náladě, tak napodobí vorvaně,
má veliký BMW, nikdo se na něj nechytá,
jak sou nějaký problémy, Láďa je všechny vychytá.

Geniální nápady má, mozek obřích rozměrů,
vejde se mu do hlavy, jestlipak víte proč!
Protože...

R: Láďa má velkou hlavu, jak pytel od banánů,
Láďa se v davu neztratí, když se mu holky smějou,
prachy ho v kapse hřejou, jednou si všechny zaplatí.

2. On když se vám rozjede, dovede práskat vousama
a k tomu metat kozelce a umí psát až do rána.
Z Pedra foukat bublinu velkou jak půl Zimbabwe,
pa rusky spívat' Dólinu, bacha, tamhle Láďa de.

Geniální...

R: Láďa má velkou hlavu...

Slečna Anna je za vodou (Wanastovi vjegy)

1) Slečna Anna je za vodou, jsem sám s hořkou svobodou
Já fakt nevím, co bude dál. Dechám vzduch se zradou,
Anna to netuší, nevnímá. Tak tu musím na mostě stát

R: Panebože, vrať mi víru, nebo jenom trochu její lásky
Víš, já musím skočit, mám ji tak rád
Panebože, dej mi sílu, vzpomenu si na obrázky
Bylo léto devětadevadesát

2) Slečna Anna je za vodou, klesám černou pohodou
Vážně nevím, co udělám. Kráska se nezabývá,
ona se v zrcadlech objímá
Tak proč chci na tom hnusným mostě stát

3) Ne, teď se nerozejdem, ne jenom pro blbej den
Anna, srdce a sabotáž. Ne, já to neposbírám,
ne, jízvy neotvírám. Bez moře neztroskotáš

R:

4) Slečna Anna je za vodou, jsem sám s hořkou svobodou
Vážně nevím, co udělám. Dechám vzduch se zradou,
Anna to netuší, nevnímá.
Tak proč tu musím na mostě stát

R:

R*: Panebože, vrať mi víru, nebo jenom trochu její lásky
Víš, já musím skočit, mám ji tak rád.
Panebože, vrať mi jí.

Lucie (Lucie)

1) Jdou houfy žen zklamaných jak průvod
každá halí svoji tvář
Jdou slepě jdou snad maj i důvod
někdo skříp a potom šláp.

2) Jdou těla žen, když vítr jim fouká
a já stojím opodál
jedený z nich spad závoj koukám
že snad jí měl bych znát

R: Víš svý Lucie, pár zásahů už máš
Víš svý Lucie, co s tímhle naděláš

3) Jdou houfy žen zraněných a prázdných
Jako dávný procesí
Já oběť beránčí sám v sobě mám z nich
No tak co ti je Lucie

R: Víš svý Lucie, pár zásahů už máš
Víš svý Lucie, co s tímhle naděláš

Bedna od whisky (Wabi Ryvola)

1) Dneska uť mi fóry ňák nejdou přes pysky,
stojím s dlouhou kravatou na bedně od whisky.
Stojím s dlouhým obojkem, jak stároveň pinč,
tu kravatu co nosím, mi navlík soudce lynč.

R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká.
Do nebeskýho báru, já sucho v krku mám,
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

2) Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
postavil bych malej dům na louce ukrytý.
Postavil bych malej dům a okna koukal ven
a chlastal bych tam s Billem a chlastal by tam Ben.

R:

3) Kdyby si se hochu jen pořád nechtěl rvát,
nemusel jsi dneska na týhle bedně stát.
Moh' si někde v suchu tu svojí whisky pít,
nemusel jsi dneska na krku laso mít.

R:

4) Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku mi vstane jen dírka mrňavá.
Jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
mám to smutnej konec a whisky ani lok.

R:

Točí se točí (Petr Lutka)

1. Točí se, točí kolo ve mlýně,
točí se, točí, já jsem v tom nevinně,
točí se kolo, voda s hlukem padá,
já tomu mlýnu teď ukazuju záda.
2. V tom mlýně žila překrásná dívka,
kterou jsem měl tuze moc rád,
měla modrý oči a černý vlasy,
ale jednu chybu: nechtěla mi dát.
3. Nechtěla mi dát ani políbení,
nechtěla mi dát ani hubičku,
proto jsem ji musel, proto jsem ji musel
utopiti v rybníčku.
4. Její otec mlynář starost vo ni měl,
její otec mlynář starost vo ni měl,
proto poslal mládka kouknout se, co dělá,
proto poslal mládka, aby za ní šel.
5. Když tam mládek přišel, právě topila se,
její ruka bílá o pomoc prosila,
zachránit ji nemoh', kosa byla vostrá,
jeho mladý čelo správně trefila.
6. Když se mládek s dívkou dlouho nevraceli,
přišel se sám mlynář na dcerušku ptát,
když kameny mlýnský jeho tělo mly,
řekl jsem si: musíš na cestu se dát.
7. Točí se, točí kolo ve mlýně,
točí se, točí, já jsem v tom nevinně,
točí se kolo, voda s hlukem padá,
já tomu mlýnu teď ukazuju záda.